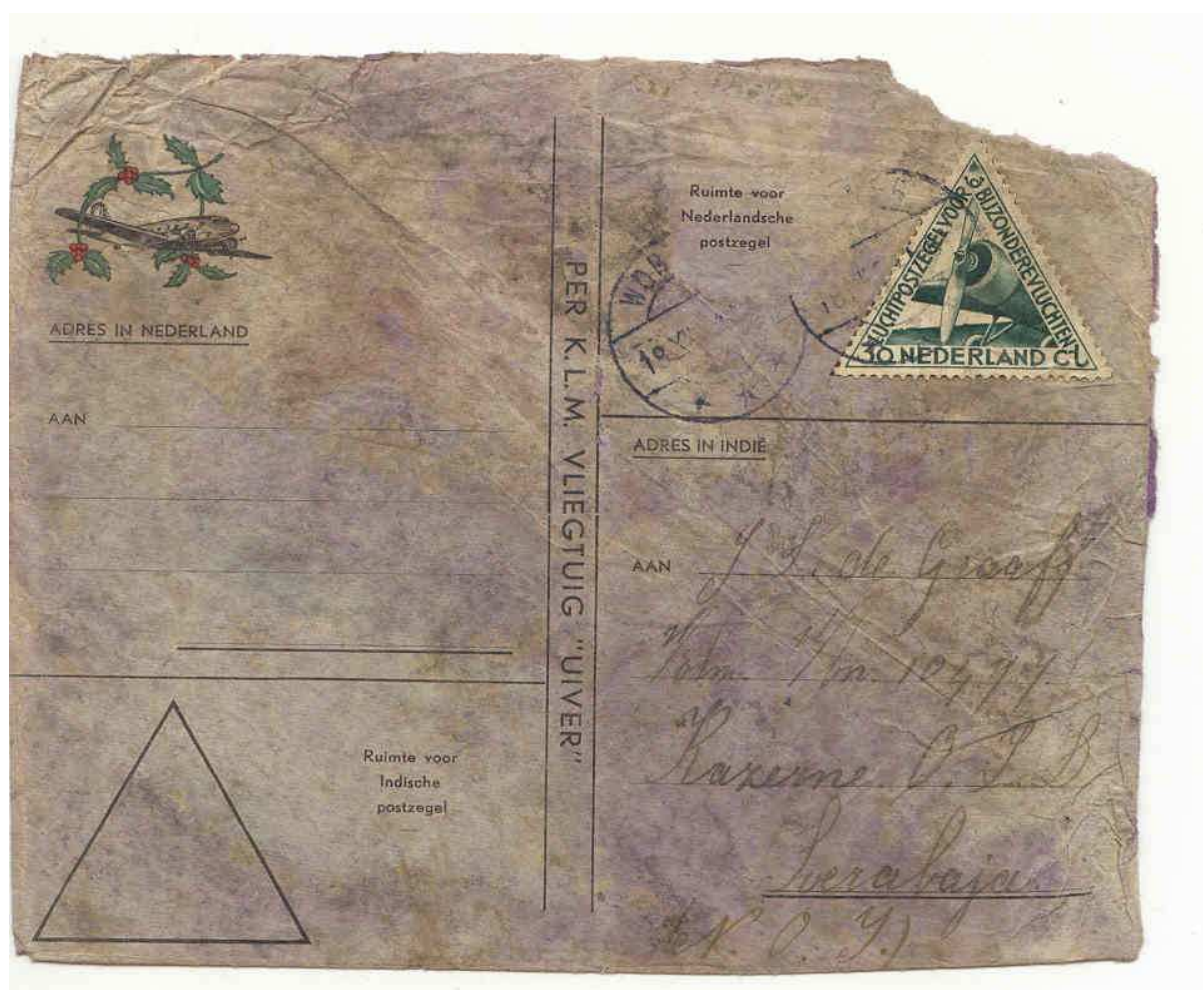

Aflevering 49– Luchtpost uit de modder

In de vorige aflevering was een luchtpostbrief te zien die ik met een beetje pijn in het hart verruild heb voor de oudst bekende ansichtkaart van Purmerend. De brief van deze aflevering ziet er niet uit, het is een luchtpoststuk dat vervoerd werd met de rampvlucht van de Uiver. Hij is besmeurd met modder, heeft waterschade, een van de postzegels is op 20 december 1934 in de woestijn achtergebleven. Nicolaas Bakker heeft een tijdje terug over die vlucht voor onze vereniging een uiterst boeiende lezing gehouden. Geen postzegel en toch interessant? Ik vind van wel.

De brief legt een link met de afleveringen die in deze serie vanaf augustus 2005 zullen verschijnen, waarin ook de inhoud van de getoonde poststukken wat nader bekeken zal worden. Bij de hiernaast afgebeelde Uiver-brief is die inhoud bewaard gebleven. De brief werd niet uit Purmerend verstuurd, maar het scheelde niet veel. Het poststempel is van Wormer, de brief werd geschreven in Jisp en eindigde zijn vlucht in het zand van Rutbah Wells. Het gaat om een brief aan J.S. de Graaff, als soldaat gelegerd in Indië. Hij is geschreven door zijn vrouw (de aanhef luidt: 'Mijn innig geliefde man en papa'), die tijdelijk bij 'Jan en Gree' in Jisp verblijft. De inhoud bestaat voornamelijk uit wat familienieuwtjes en een aansporing aan de geadresseerde ('me lieve lekkere dief') om nu eindelijk eens wat terug te schrijven, het liefst ook in een Uiver-brief, dat kost immers niets meer en is wel heel bijzonder. Helaas zou de Uiver nooit meer vliegen.

Nicolaas Bakker zei: 'Een Uiver-brief zonder aankomststempel, daar is iets mee'. De achterzijde van de Jisp-brief bevat geen aankomststempel, maar gezien de vele vochtplekken moeten we vermoeden dat er op zo'n nat vod ook weinig te stempelen viel. Hoe de brief 'thuis' kwam, is onzeker. In een speciale PTT-enveloppe? Dat is een van de mooie dingen van filatelie: er is altijd wat te puzzelen.

John Dehé, april 2005